

НОВО ЕДИНСТВО

NOVO EDINSTVO

Независимъ информационен вестникъ
Ziar independent de informațiuni

АБОНАМЕНТЪ:

За година — — 400 л.
За 6 месеца — 200 л.
За странство — 800 л.

ДИРЕКТОРЪ:

ИВАНЪ СТ. КОСТОВЪ

Редакция и администрация
ул. „Владъ Целешъ“

Българският

гимназии въ края на 1933 г.

Въ края на изтеклата 1933 година българското учебно дѣло въ нашия край претърпя единъ чувствителенъ ударъ. Министерството на Просвѣщеніето съобщило на българските гимназии въ Добричъ, че напредъ се премахватъ годишнитъ и ликвидационни изпити на тѣхнитъ ученици предъ държавни комисии и нѣкои желаятъ да иматъ гържано удостоверение, да запинатъ като ученици подготвили се въ къщи — въ родната гимназия.

За тия, които не познаватъ дѣлността на работата, гордо съобщение навѣрно не представя голѣмъ ударъ. Но който знае значението на дѣлността и ликвидационни изпити, си дава смѣтка, че същото премахване се постъпа въ самото съществуване на училищата ни.

Еничкиятъ български министъръ, който ни свързва и рѣши като български тукъ — е българското училище. И всѣмъ съзнателенъ българинъ си за свой дългъ да прати дѣла си да се учатъ тамъ.

Но тъй като тия които свързватъ гимназиитъ и влизатъ въ живота трѣбва да се борятъ да живеятъ, тѣ иматъ нужда отъ злото държавата да имъ даде това тѣхно гимназиално образование. А ако държавата не го признава, лесно да се разбере, че желанието и жаждата за българска дѣла ра ще се преклонятъ предъ дѣлността отъ излизане утре рѣнка въ живота, отхвърляне отъ всѣкакви държавни преждения, лишени отъ право на ограничена в о е н н а служба и неприеманъ въ университетата.

Ето защо смисѣла на съществуването на българските гимназии е, щото тия които ги вършатъ, да иматъ признато дѣло образование и отъ държавата.

За тази целъ отъ петъ години последователно учениците биваха подлагани на годишни изпити предъ комисии отъ държавнитъ учители, които изпитваха децата на български езикъ, а свършенитъ полагаха единъ ликвидационенъ изпитъ, който дава право да се явятъ бакалавъръ.

Поради такситъ които се плащатъ за тия изпити, миналата година се направи капиталната грѣшка да се остави свободния изборъ на учениците да се яви ли или не на изпити. Ние навреме надоме тревога поради добро-

волия отказъ който се правеше отъ спечелени вече наши права. Но не ни чука.

А ето, че днесъ Министерството идва и съ единъ замахъ отмѣня тия права и премахва изпита. За напредъ ще се изпълняватъ предписанията на чл. 59 отъ закона за частното образование, който предвижда, че ученицитъ отъ частни гимназии, които искатъ да се сдобиятъ съ държавни удостоверения, трѣбва да се запинатъ презъ октомврий въ държавнитъ гимназии, като си платятъ още тогава изпитнитъ такси, които сж несравнено по голѣми отъ тия, които се плащаха до сега. А това значи да се взематъ ученицитъ отъ нашитъ гимназии като ученици, които се подготвятъ въ дома си, все едно, че не посещаватъ никакво училище.

Тази мѣрка на министерството е съвършено арбитражна и оцѣтва българското малцинство, като се поставятъ българскитъ гимназии при условия много по-лоши отколкото тия на което и да е друго малцинство въ Ромъния.

Трѣбва, значи, да се направи всичко в зможено за да се отмѣни това министерско постановление.

А кои сж виновниците за този ударъ който претърпява българското учебно дѣло, ще разгледаме други пѣтъ.

Но злото не идва никога само.

Друга опасностъ, много по-голяма, заплашва нашитъ гимназии. Знае се че отъ редица години сж се правили усилия за изпълнение на изискванията на закона, като се подбиратъ цензованъ персоналъ, подобряваха се и се строиха нови училищни сгради, набавяха се пособия и пр., само да се приближимъ повече къмъ публичността на гимназиитъ. Обаче презъ последната година, по причини които остава да изтъкнемъ други пѣтъ, нови подобрения не само че не се направиха, но въ много отношения се отиде и назадъ.

По този начинъ, като се е стигнало до неизпълнение на закона на частното образование, Министерството прилага чл. 83 отъ този законъ и прави първиятъ авертисментъ, щото въ срокъ отъ три месеца да се изпълнятъ всички неговии изисквания, като се специфициратъ, че въ противенъ случай последва закриване на гимназиитъ. Мѣрка сж много арбитражна и до прилагането на която, при днешнитъ

ЧЕТВЪРТАТА НИ ГОДИШНИНА

Днесъ вестникъ „Ново Единство“ прѣстѣпва прага на четвъртата си годишна народополезна дейностъ. Четири години — действително, това е единственото щастливо събитие въ дългоденствието на печатанъ органъ въ нова Добруджа.

Благодарение неспокоибимата воля и самоотверженостъ на хората около тоя вестникъ, „Ново Единство“ съ гордостъ премина дългия пѣтъ на наложенихъ обстоятелства. Съ еднаква боль и чувство той понесе и изпита безкѣнечнитъ мъки и страдания на добруджанци. Винаги на своя постъ, въоръженъ съ мечъ за истината, той крета изъ тъмнинитъ на роднитъ поля и буди, разпалва заспалитъ духове, и влѣ живителенъ балсамъ въ обезвѣренитъ души.

В-къ „Ново Единство“ е цѣль подвигъ.

Обърнете всѣка негова страница и ще прочетете верната преживелица на измѣненитъ чедъ на равнинитъ. Въ всѣки редъ ще видите и ще почувствувате само съззи, които по единъ правдивъ и доблестенъ начинъ сж ставали достойни на широкото обществено мнение.

Съ радостъ „Ново Единство“ постѣпва въ четвъртата си годишна дейностъ и съ още по-голяма радостъ пожелава на всички добруджанци: ЧЕСТИТА НОВА ГОДИНА.

„Ново Единство“

Кралъ Каролъ и кралъ Александъръ въ Парижъ

Отъ Парижъ съобщаватъ, че публикуваното въ нѣкои вестници, какво ромънския кралъ Каролъ и югославиянскиятъ кралъ Александъръ били поканени отъ французското правителство въ Парижъ, не отговаряло на истината. Французското министерство на външнитъ работи опровергава това съобщение.

Погребението на Мачия

Барселона. — Повече отъ 400.000 души, дошли отъ всички краища на Каталония, присѣтствуваха на погребението на бившиятъ каталонски председателъ, Мачия.

Международни нови ориентировки едва ли ще се стигне, обаче която трѣбва да ни на кара да се опомнимъ и да направимъ всичко възможно за избѣгване на злото.

Малко безгрижие..

Хората, които отишли да посрещнатъ Новата 1934 година, разправятъ, че тя била много млада, красива и жизнерадостна. Била въ особено весело настроение. Разправятъ още, че била пияна... Напила се при срещата съ старата година; старата се напила отъ радостъ, че напуснала грѣшната земя, а Новата — пакъ отъ радостъ, но бам-башка радостъ. Въпрѣки свѣята изтънченостъ и елегантностъ 1934 година носѣла голѣмъ чувалъ — пѣленъ и тежъкъ. И както разправятъ, чувалътъ ѝ билъ натѣпканъ съ грижи, мизерии, данѣци и всевъзможни други нови мъчения...

Дано и хората, които я посрещнали да сж били пияни! Дано сж ни излѣгали... Защото работата ни е спукана. Пази Боже отъ пияна жена...

1933--1934

Ако направимъ едно сравнение въ всѣко едно отношение, ще констатираме че цѣлата наша търговска, финансова, стопанска и културна дейностъ клонятъ къмъ едно бавно спадане.

Търговскитъ фирми сж по-малко отъ предшестващата година. Кредитътъ напълно е унищоженъ. Стопанството ни върви къмъ падение и е съ много слаби надежди къмъ едно подобрене. Земедѣлието ни е застанало въ мъртва точка. Засѣтата площъ отъ година на година се намалява. Въ 1934 год. по всѣка въроятностъ ще имаме по-голѣми пространства необработени земи. До голѣма степенъ това се дължи на масовитъ изселвания на туземното население.

Съ една дума паралелътъ между миналата и настоящата година е очебиенъ.

Много села сж на загубване, а градоветъ сж лишени

отъ животъ и движение. Гр. Каварна, както и голѣмитъ селски центрове отъ преди нѣколко години сж неузнаваемы: въ тѣхъ цѣли редици дюкани сж затворени и съборени. И всѣка минала година слага печатътъ на своето разрушение.

Но не само това. Най-очебиенъ и поразителенъ фактъ, че добруджанецътъ е морално сломенъ. Вѣчно разтаканъ по пѣтищата въ напразно дирене правдата, той е достигналъ до пълно отчаяние и обезвѣряване. Всѣка изминала година оставя дълбоки следи въ душата; материално и морално падението върви паралелно. А надеждитъ въ всѣка една нова година се изчерпватъ въ сухи и неосществими благопожелания.

Дали слънцето на новата 1934 година ще стопли и зарадва заледенитъ ни въ скръбъ и отчаяние сърдцъ?

Етническиятъ ликъ на Добруджа въ края на 1933 година

Презъ последнитъ нѣколко години етническиятъ ликъ на нова Добруджа се измѣни до неузнаваемостъ. Безразборната колонизация нанесе смъртния ударъ на запазеното чисто добруджанско и наложи своя особень колоритъ.

Въпрѣки желанието по статистически редъ да изложимъ хода на нѣщата въ това отношение — по редъ причини, не успѣхме да сторимъ това, а същевременно не можахме да намѣримъ една опредѣлена статистика.

Днесъ, друдно е и не може да се опредѣли числото на изселенитъ добруджанци. Имаме села, кждето туземниятъ елементъ е изчезналъ; въ много села днесъ рѣдко

бихме намѣрили турски семейства, а колкото ги има, и тѣ сж готови при първи удобенъ случай да напуснатъ страната.

Днесъ рѣдко ще намѣримъ и чисто българско село — колонизацията се разшири до степенъ равна на туземното население. Дори нѣкъде господствува.

Човѣкъ напусналъ преди 5 години страната днесъ едва би позналъ предишното. Нови селища, нови пришелци — това ще бжде първото му и необяснимо впечатление.

Четете в-къ

„НОВО ЕДИНСТВО“

МИСЛИ ПО СЛУЧАЙ новата година

Не е але щото всеки един от нас при изтичането на настоящата година да си даде отчет за онова което е извършил. Това е единствено изповяд, което трябва да се направи с цел да се узнае загубата, недостига или други нежелателни обстоятелства, които са повлияли на нашата дейност, но които спазват правилина и ходът и стават причина за нейния застои или напредък. И ако въпреки усилията си да се доберем до онова, което липсва или пречи на тази дейност, ние сполучим, то при едно по-голямо или по-малко напрежение на нашите сили и воля несъмнено бихме дошли до единствено изповяд, резултатът, до онова към което тъй грижливо се стремим всеки един от нас т. е. напредък.

Да, под думата щастие трябва да се разбира не само материалното, но и духовното благо или съвкупността на едното и другото, когато човек е доволен от своята дейност и изпитва едно приятно чувство, а като същевременно да му служат: трудолюбие, постоянство, честност и нестопаност. При все това, в днешно време, рядко става дума за щастие. Умножава, въпреки това, тия качества, тъй като, биха подалеж от колкото у ония, въ които те не се срещат и които ние погрешно ги считаме за щастливци. Макар че човек сам да е виновен за своето нещастие или щастие пак трябва да признаем, че както едното тъй и другото се дължат и на други нежелателни причини, които не зависят от него и за отстраняването на които не достигат собствените му сили и средства. Ето че тогава се явява нужда от помощта и съдействието на други лица. Но и тук, твърде често, се оказват закъснения, недостатъци, или самото лице, към което се обръщаме, не е въ състояние да стори това. Тук, че само задръжката, колективна дейност, когато всички се грижат за един и един, за всички и културния напредък, когато на нас сж добре познати научните истини и моралните задължения, сж въ състояние да ни помогнат въ подобни случаи. Но за това е нужно желание и обединение.

Културата улеснява и подобрява дейността на човека, а обединението създава благоприятни условия и потик за интензивна дейност не само на човека отделно, но и за цяло едно общество. Явно е, че личното наше благо зависи от онова на обществото. По тъкмо това е което липсва у нас: българското народностно малцинство, макар че ние, въ своята дейност, да не познаваме други средства освен споменатите. Нека не се срамят нашите интелектуали и ония, които стоят начело на туй малцинство, ако се каже, че културното ниво, през изтеклата вече година у нас, значително спадна. За доказателство на тая истина не

посоча на следуюците факти: *От известно време насам въ някои от библиотеки при нашите училища, престана да се получават вестници и списания; обстоятелството което им отне възможността да служат и като читалища, макар да има удобни за това помещения. Лишихме членовете на обществото от сказки и реферати, които служат като средство за по-широко разпространение на културните познания и похвати и каквито отдавна трябва да се наредят и по селата гдето, както се знае, нямат наши училища.* Останахме глухи към позива който нееднократно се прави устно и чрез печата, въ смисъл, да се обединят всички български общества въ Ромъния културно и ведно сж това да се създаде и едно кредитно учреждение, което да е въ услуга на материалните стопански нужди на нашето общество.

Но и да сж на лице тия културни прояви, пак дейността на нашето общество ще куца, ако между членовете му няма взаимно уважение, любов и съгласие, т. е. оная нравствена спойка, която служи за основа не само на нашето съгласие, но и на всяка мирна и ползотворна дейност. От съществено на тия културни и нравствени прояви и от съзнанието на нашия дълг, зависи здравината и дълготрайността на нашето обединение, което е и залогът на личното и обществено благо. Ако имаме между нас такава спойка и висока култура ние нямаме да предпочетем личното благо пред онова на обществото и да жертваме неговото право, — да изберем изключително из своята сфера лична за народни представители въ туй току станалите избори. Не е основателно твърдението че ние като се числим към разни и многобройни политически партии не бждем по-полезни на нашето общество и неговото културно дело, когато се знае, че никой друг освен лица из неговата сфера, не би могъл сж по-голямо въодушевление и жар да се застъпи за неговите права. Напротив, тия начини на действие показва, че ние сме слаби и несъстоятелни, неспособни сами да извоюваме едно право гарантирано от закона и реда въ страната, обезличава ни като народностно малцинство и го лишва от морална дейност. А то не би могло да стане ако ние бихме силно и действително задръжко, сж оглед към общото благо.

Но както въ много други тий и въ тия случаи ние пренебрегнахме тая основна истина вместо обединение и задръжко работа се раздължихме

Царското посещение въ Букурещ За кога се отлага и защо. Въпросит, които ще разискват

Четемъ въ в-къ „Зора“ от 25 т.м. Според сведения, изходящи от Букурещкия правителствен сръбски, посещението на цар Борис въ Букурещ се очаква да стане между 20 и 23 януарий. Това отлагане на срещата се обяснява сж правилствена промяна, която стана въ Ромъния и сж откриването на новия парламент, което ще стане на 1 януарий.

Както вече съобщихме, българският меморандум е предаден на Ромъния, но ромънският отговор още не е получен. Според частни сведения, сж които разполагаме, българският меморандум, между другит въпроси, излага като по-сжществени следните:

Връщане на църковната и училищна свобода на българит, живеещи въ Ромъния към онова положение, въ което тж сж били въ 1918 г. Обезщетяване на ония българич Добруджа, на които според ромънската аграрна реформа бжха иззети по една трета от имотит. Общате стойности на тжзи имоти възлиза на 3 — 4 милиарда лей. Съгласно сжщата реформа, да стане осемляване на беднит българич, както това стана сж беднит ромъни. Да се уреди въпросът сж ония ромънски колонисти, които живят въ български жилища.

Въ Ромъния има около 1800 души българич, оседели и неоседели, подлежащи на амнистия. Една част от тжх сж въ затворит, а друга част сж избгали въ България. Става въпрос за амнистия въ по-широки размри, за да могат да се завърнат въ Добруджа по-голяма част от тжх.

Вдигане секвестра от имотит на ония българич, — около 500 души, — които не носят българско поданство. Да се поеме от страна на ромънското правителство плащането на пенсит на бившит български чиновници, както това става сж бившит австрийски и унгарски чиновници, съгласно Трианонския и Сен-Жерменски договори. По-скорошно уреждане на въпроса за постройка на мост над Дунава между Ромъния и България.

През време на пребиваването на г. Титулеску въ София, ромънцит сж изложили 15 свои искания, които въ последствие бжха разисквани въ срещата по Дунава.

Добруджанският театър през изтеклата година

Въпреки всички ограничения, трудности и препятствия, миналата 1933 година регистрира доста богата дейност въ театралното поле на сценното изкуство.

Бедна от книжнина и печатни издания — поради редъ

на два враждебни единъ на другъ лагери, интригуваме, създадохме омраза между си, а като неизбежно последствие на всичко това и противодействие, т. е. самоунижение. Сж две думи: сто какъ и къмъ какво се е свеждала нашата дейност през изтеклата година.

И сега, въ навечерието на идната година, когато всеки един от нас мисли какво ще му донесе тия, благо или горчивина, нека внимателно и въ друга една истина, а именно че нашит постановки и действия произвеждат и съответни на тжх последствия. От лошо настроение, от враждебни действия, от липсата на такт и умение въ нашата дейност, не може да се очаква никакво благо нито за обществото, нито частно за нас. А за това трябва да се освободим от тжх еднодушно да прегърнем идеята за обединение и задръжна работа, да се издигнем културно по-високо, бидейки уверени, че само по тия начини ще се сбжднат нашит мечти и благопожелания по случай — идната 1934 година.

Силистра

на сж изнесли редъ песни, ва сж скромнит и безмпионери на бълг. словоградоет Балчик и Каван. Безспорно, въ това отношение Силистра и Кюстенджа ят на подобаваща висота. Може би новата 1934 година ще окрили сж нови идеи и сили тия самоотверни ратници — които претмогнали задущащата скръдълничност, сжът зърното просвътата и свътлината перадия животъ на добружани.

Малкото съглашение и въоръженията

Париж. — По случай посещения на Бенеш, францукит вестници пишат, че Чехославия, Ромъния и Югославия не били съгласни съ-ектиранит ограничения въоластят на разоръжението.

Това било и становището Малкото съглашение.

Луначарски се поминал

Стъ Парижъ съобщава че въ Мантаонъ на 27 т. се поминал бившият съветски комисаръ на народното просвътение, Луначарски. Той е страдал от тежка болест.

Тежка зима въ цъла Европа

Букурещ — През следнит нъколко дни по тия цъла Европа се намтежка и мразовита зима. Въ Италия и Испания падналъ незапомненъ сега снъгъ.

Ханъ Дурбалийски

По случай празнична пусна въ продажба хубочЕРНИ и БЪЛИ ВИНА, собственит си лозя — ДКА, ДРОЖДЕ и всички питки. На конкурентни

Дъдо Мразъ

— Тихо!.. Детето спит...

Майката предпазливо затвори вратата следъ мъжа си. На пръсти той пристъпи към леглото, наведе се надъ спящото дете и го целуна по челото.

— Тихо!.. Ще го събудимъ!..

Детето бж заспало сладко, дълбоко. Но аленигъ му страшно личаха следит на изсъхнали слъзи, а на устничитъ му бж цъфнала блага, невинна усмивка.

На пощното шкафче, въ една стъклена ваза бж забодено малко счупено елхово клонче, грижливо обкичено сж панделки, парички и малки свещички.

Малката Елка знаеше, че на бждни вечерь кичатъ елхи. Тя знаеше това много добре, защото още нъколко дни преди Коледа, когато сж майка

си бжше отишла на гости въ един познати, тамъ имаше голъма елка, разкошно обкичена и сж толкова много подаръци, щото главата и се замае. Колко вечери тя го сънува! Посребренитъ свещи тж хубаво горѣха и сжщо като многобройни слънца кжпѣха въ свътлина красивитъ куклички, портокалитъ и шоколадитъ, къмъ които тя радостно протягаше ржчички, но уви! Колко сж кратки хубавитъ стъпца...

На дени на Коледа Елка намъри на улицата захвърлено счупено, малко, елхово клонче. Това бж такава безгранична радост, толкова рядко събитие въ бедната Елкина кжща, щото майка и и баща и до късно навечерь си играха да окичатъ счупеното клонче — празнично, радостно до слъзи

за малката Елка.

Но бждни вечерь се бж минала.

— Да, мама, бждни вечерь се мина, но на Новата година дъдо Мразъ ходи отъ кжща на кжща и кичи елхитъ сж много подаръци... Дъдо Мразъ не обкичи и елхата на малката Елка.

И срещу новата година Елка запали свещичкитъ на елхата, постави я на шкафчето до главата си и отъ рано устреми погледъ къмъ прозореца. Навърно отъ тамъ ще се задале дъдо Мразъ — тайно, безъ никой да го усети, сжщо като въ приказкитъ. И заспа сладко, дълбоко... По странигъ и се търкулнаха нъколко слъзи, а следъ това устничкитъ и се размърдаха и се сковаха въ една прекрасна, невинна усмивка... Навърно тя отправяше своитъ благодарности на добрия дъдо Мразъ.

— Тихо!.. Ще го събудимъ!

Майка и баща бжха се надвесили надъ спящото дете. Безъ да искатъ тж бжха се хванали за ржцетъ и се стискаха до болка. Въ сърдцата имъ кипѣше онова неизразимо майчинско чувство, което нма предѣл и което човъшкото слово е безсилно да изкаже. То се преливаше въ дуптата имъ, сковаваше цълото имъ същество.

— Боже! Какъ ще се събуди, миличкото!.. — Заплака майката, тихо, сж гласъ, но сж такава болка, каквато само една любяща майка може да почувствува. Той стоеше надвесенъ надъ детето и когато една негова слъза капна на брадичката на спящото, като че ли се сепна, изправи се и сж твърди стъпки излѣзе отъ стаята.

Бледата мека свътлина на лампата сякашъ въ злато кжпѣше буйната коса на спящата Елка. На устнитъ и цъвѣ-

ше сжщата блага, невинна усмивка...

Вънъ снѣгътъ се топѣше ясно се чуваше какъ отъ кжчука капѣха едри капки плочитъ, които въ тоя сж сякашъ говорѣха за цъл мирова скръбъ на нищета. Така се струваше на бедната Екина майка, която сж трепт и притаенъ дъхъ тж гледасладко спящата си рожба, малкото, счупено елхово клонче на пощното шкафче.

Чуха се бързи крачки. Вратата се отвори, Той носѣ цѣл купъ подаръци. И дъмата едновременно повториха:

— Тихо!.. Да не се събуди дъдо Мразъ донесе много подаръци. И какъ хубаво украси малкото счупено клонче, той отне! — заложи балтона добрия Елкинъ баща...

Я. Калиакренски

Печатница „ИЗВОРЪ“

ЖИВОТА НА МАЛЦИНСТВАТА

Новата година и малцинствата

Мина и си отиде и старата 1933 год. Дойде новата, отиде си плачуща. Така бѣ за всички малцинства, а нѣщо по зле за насето.

През 1933 година се проектираха много облекчения въ полза на малцинствата; заседаваха комисии, правиха се посещения, устройчиха се срещи. Въ Германия стана цѣла революция, която се стовари върху гърба на еврейското малцинство. Въ Чехия, най-свободолюбивата държава, се изпѣдиха от парламента чѣмските нац.-социалистически депутати. Въ Ромъния, последните избори, влѣзоха сравнително много по-малко малцинствени депутати въ парламента, отколкото други път, а българското малцинство се остави безъ какъвто и да билъ представител. Училищата сж сѣщо застрашени да бждатъ затворени, а изгледитѣ да бждатъ отворени въ селата, такива сж

безнадеждни. За църкви и български свѣщенници, нито дума. Българскитѣ свѣщенници отъ день на день минаватъ въ кадритѣ на пенсионеритѣ — стари неспособни повече за работа, а не се замѣстятъ съ млади, енергични такива. Положението е повече отъ плачевно. Ето какъ ни заварва новата 1934 година. Ще ли може тя да се справи съ набѣлналитѣ за разрешение въпроси? Ето единъ въпросъ на който задружно трѣбва да отговоримъ всички споредъ силитѣ си.

Всички малцинства сплотени като единъ търсятъ и налучватъ пѣтищата. Само ние, българското малцинство прѣснати се лутаме въ мѣглата.

Нека 1934 година донесе намъ само едно — да се вразумѣемъ и заработимъ задружно, което пѣкъ ще ни донесе желанитѣ резултати. Дано!

Ат. Цвѣтковъ

Голѣма желѣзопътна катастрофа въ Франция. 200 души убити

Миналата седмица, близо до Парижъ, на 5 клм. разстояние, се е случило една ужасна желѣзопътна катастрофа, въ която сж паднали 200 души убити и издѣ 300 души ранени. Споредъ съобщенията отъ Парижъ тая катастрофа била една отъ най-големитѣ въ Франция презъ последнитѣ няколко десетилѣтия.

Нещастieto се случило на станция Лани, 5 клм. отъ Парижъ. Експресъ-влакътъ Парижъ-Нанси сѣрѣлъ на 2 клм. отъ станцията, бидейки линията затворена. Въ това време се задава бързиятъ влакъ Парижъ-Стразбургъ, който съ го-

лѣма сила врѣхлетялъ върху първия влакъ. Багажниятъ вагонъ и 6 пасажерски вагони били изхвърлени на голѣмо разстояние отъ линията и унищожени до основи. Подъ развалинитѣ били изкарани труповетѣ на 202 души убити отъ които повечето били обезобразени до неузнаваемостъ. Други около 300 души били тежко ранени.

Вестта за тая ужасна катастрофа съ свѣткавична бързина била предадена въ цѣла Франция. Парламентътъ закрилъ заседанието си и всички замиснали за мѣстопроизшествието.

Български Народенъ Университетъ

Едно отъ най-крупнитѣ дѣла въ културно-просвѣтния животъ е създаването на Българския Народенъ Университетъ, който еженедѣлно бива посещаванъ отъ стотици работници и гражданки.

Третата годишнина на Българенъ Университетъ се отпразнува на 13 ноемврий 1932 год. се закри на 14 май 1933 г. Презъ това време се изнесоха 8 сказки, между които и тия на г. г. проф. Асѣнъ Златаровъ и Арнаудовъ. Гостуването на голѣмата български професори не само празненство за Университета, но и на цѣлото гражданство.

Третата годишнина на Бълг.

Народенъ Университетъ се произнесоха следнитѣ сказки.

1. „Социалното положение на жената“, отъ Енчо Николовъ;
2. „Малцинствениятъ въпросъ“ отъ д-ръ Д. Новачевъ;
3. „Балзакъ“ отъ Г. Батали;
4. „Туберкулозата“ отъ д-ръ Любенъ Семовъ;
5. „Легендата за 40-тѣхъ калиакренски девци“ отъ Я. Х. Яневъ;
6. „Произходъ на идентъ“ отъ Л. Станчевъ;
7. „Богомили“ отъ Д. Цачевъ;
8. „Защита на населението отъ газовата война“ отъ полк. Болитиняну;
9. „Изкуството“ отъ Н. Георгиевъ;
10. „Литературната дейностъ на Добри Немировъ“ отъ Хр. П. Капитановъ;
11. „Полово раз-

КНИЖНИНА

„Добруджанско стопанство“

Въ мудната културна дейностъ на нова Добруджа, навечерието на новата 1934 година ни срадва съ едно скромно, но доста крупно начинание, разкриващо предъ насъ широкитѣ простори на родината.

Група млади инженер-агрономи и ветеринарни лѣкари, водими отъ желанието да разкриятъ на научното стопанство, много малко познати средъ нашитѣ земедѣлци, издаватъ едно селско стопанско списание подъ горното наименование.

Макаръ още не добре подредено технически, разлиствайки неговитѣ страници, въ всѣки прочетенъ редъ чувствуваме силното желание и старание на инициаторитѣ да дадатъ всичката възможностъ да проникне то и въ последното село и да бжде разбрано отъ всички. Въ първата книжка сж застъпени много отъ земедѣлскитѣ отрасли, близо интересувачи нашия земедѣлецъ. Документирано и на общодостъпенъ езикъ сж изложени статитѣ.

Земедѣлието въ Добруджа, Лозарството като отраслъ въ нашето земедѣлско стопанство, Добруджа и риболовството. Еволюцията въ земедѣлското стопанство, оранта презъ есента и зимата, Земедѣлне и машинизмъ и пр.

Нуждата отъ едно земедѣлско списание отдавна се чувствуваше тукъ. „Добруджанско стопанство“ е попълни една голѣма празнина. То вдѣхва радостъ и надежда. Около него сж групирани млади и п.ворчески сили, които, върваме, ще преодолятъ всички прѣпятствия и ще подтикнатъ „Добруджанско стопанство“ напредъ къмъ желанитѣ простори.

витие и възпитание“ отъ Сава Еневъ; 12. „Културата на царевицата“ отъ Г. Янакевъ; 13. „Пастъръ“ отъ д-ръ Г. Костовъ; 14. „Кооперацията и жената“ отъ Лили Шиварова; 15. „Ст. Л. Костовъ драматургъ“ отъ Ат. Атанасовъ; 16. „Съвременната архитектура“ отъ инж. Ив. П. Ивановъ; 17. „Човѣшкитѣ възрасти“ отъ Б. Дърленски; сказкитѣ на професоръ Асѣнъ Златаровъ: „Изкуството да се живѣе“, „Биолог. проблема за живота и смъртта“, „Слънцето и живота“ и сказката на проф. Арнаудовъ за „Вагнеръ“.

За жалостъ, по редъ причини, четвъртата годишнина на университетата още не е открита, но върваме, че вратитѣ на тоя културенъ храмъ на скоро ще се отворятъ.

Съобщение!

Съобщавамъ на почитаема-та си клиентела, че намалихъ ценитѣ на валенето на

10 ЛЕЙ кгр. или 2 ЛЕЙ АРШИНА

Съ почитание
Стоянъ Николовъ
с. Сарж-Махмудъ

5-3

Значението на нова Германия за мира и разоржжението на народитѣ

Изявления за в. „Ново Единство“ на началникъ щаба на национал-социалистическата организация С.С. г. м-ръ Ернстъ Рьомъ
(Отъ нашия специаленъ кореспондентъ)

Берлинъ — 28 декемврий 933 г.

Проблемата за разоржжение на народитѣ, която днесъ занимава най-интензивно цѣлата дипломация и отъ позитивното разрешение на която зависи разбирателството на народитѣ въ културна Европа и осигуряването на мира въ свѣта, не малко ангажира и вниманието и на германската дипломация. На тая важна тема Началникъ Щаба на Националнъ Социалистическата организация С. С. министъръ Ернестъ Рьомъ, има любезностъ да ми даде следнитѣ изявления:

„Националнъ Социализмътъ е една нова идея—който по пѣтъ на мира, въ зависимостъ отъ кръвъ и земя и отъ видѣтъ и националния характеръ на народитѣ, обуславя политическия мирогледъ въ свѣта. Въ противовѣстъ на това, болшевизмътъ се явява само като логическо послѣствие на създадения следъ войната хаосъ и мизерия.

Само единъ изродъ съ разрушена душевна сила, следъ съкрушителна победа, гладъ, лишения и тежки изпитания, изоставенъ на произвола на сждбата, може да прегърне, това лъжливо и фатално за народнитѣ маси учение.

Въ момента, когато националнъ социалистическата партия въ Европа, разгроми съвършенно марксизма, започна болшевизмътъ да губи всѣка въра и надежда въ успѣха на така изречената „свѣтовна революция“. Тука именно се крие първата грамадна заслуга на националнъ социализма за омиротворяването на Европа и запазване на съвременната култура и цивилизация. По тоя начинъ се създаде най-мощната политическа барикада, която напълно е въ положение да гарантира мира, спокойствието и нормалното развитие на народитѣ, и до тогава докато въ сърцето на Европа сѣществува една силна Германия, свѣта може да бжде спокоенъ и сигуренъ за своята сждба.

Така наречения Версайлски „Миренъ“ Договоръ, съ своитѣ унижителни и неизпълними договорни условия и клаузи, не представлява нищо друго освенъ едно продължение на войната съ нови срѣдства, които култивиратъ умразата между народитѣ и подготвятъ условията за една нова война, която Германия съ всички срѣдства искрено желае да предотврати. За парирание, тия честни намѣрения на млада Германия на Адолфъ Хитлеръ, напоследъкъ печата въ чужбина отново се пълни съ лъжливи съобщения и памфлети въ които тенденциозно се изтъква, че националнъ социалистическитѣ организации, С. А. и С. С., носятъ воененъ характеръ и застрашаватъ мира въ Европа.

Като отговоренъ министъръ и Началникъ Щаба на нац.-социалистическитѣ организации С. А. и С. С., дължа да заявя, че всички подобни съобщения сж недостойни измис-

лици и че нова Германия нѣма никакви тайни. Тя е готова веднага да пристѣпи къмъ пълно разоржжение и да унищожити и последната картелница даже, при условие, че и другитѣ държави ще сторятъ сѣщото. Въпроснитѣ две организации не сж ниго армия, нито милиция, а чисто и просто, тѣ сж носители на волята и идентъ на националната революция. Тѣхното главно предназначение въ новата германска държава е да издигне духовно нашата младежъ и да създаде отъ нея единъ по-живъ организъмъ въ националнъ социалистическата държава. Между армията и партийнитѣ организации С. А. и С. С. не сѣществуватъ никаква връзка и за това презъ време на националната революция, армията бѣше съвършено безучастна. Тѣ бѣха създадени като пазители на реда и нашитѣ сѣбрания отъ нападенията на комунисти и марксисты, които и сега още запазиха своя характеръ и чисто възпитателни функции въ духовната и морална обнова на нашата младежъ.

Като се има предъ видъ ролята, която изигра партийната организация С. А., презъ време на националната революция, свѣтътъ и Европа трѣбва да благодарятъ само, че тя ги избави отъ страшни кръвопролития и стѣресения на болшевизма, вмѣсто съ извъртане на истината да се конструиратъ обвинения, че тя застрашава каузата на мира. Партийната униформа сѣщо не представлява подобна опасностъ, особено при наличността на факта, че младежътъ въ Англия, Франция, Италия, Америка, Полша, Русия и пр. носи не само военна униформа, но даже активно участвува и въ военното обучение. Германия много добре вижда и преценява крайно неблагоприятното военно-географическо положение, въ което се намира, поради което тя сама има най-големиятъ интересъ за запазване на мира. На всички недостойни клевети и измислици, може да се даде само едно обяснение, че противникитѣ на Германия, вътре и вънъ отъ нейнитѣ граници още не могатъ да се премиятъ съ факта, че националнъ социалистическата държава—е народа, а народитѣ—държавата.

Д-ръ Н. ХРИСТОВЪ

Дава се подъ наемъ

Кжца на 2 етажъ срещу клиниката на Д-ръ Мартинъ Редлихъ.

Споразумение редакцията

Печатница- :-:-

:-:- „ИЗВОРЪ“

По бѣлия свѣтъ

ПОЛИЦАЙ ВЪ БЪЛО

Въ нѣкои части на Берлинъ пощно време е толковатѣлно, че шофьоритѣ не „могатъ да видѣятъ кога полицаятъ имъ дава знакъ да спратъ или продължатъ по исканото направление.“

Ето защо, м-ството на вхтрешнитѣ работи е решило да въведе бѣла униформа за пощнитѣ постови полицая.

ХИПНОТИЗИРАНЪ МЛАДОЖЕНЕЦЪ

Синътъ на прочутия ню-йоркски индустриалецъ Бертъ Краунъ е пощкалъ разводъ, следъ като е прекаралъ само два дни като жененъ. Той настоява, че жена му го хипнотизирала посредствомъ единъ лѣкаръ и отвела въ една черква, която той сега никакъ не си спомнялъ.

Жена му, обаче, твърдила, че мъжътъ ѝ страдалъ отъ голѣма разсѣяностъ и поради това не помнилъ. Тя настоявала за издръжки.

ЗНАМЕТО НА СМЪРТЬТА

Една реликва отъ войната

Въ една отъ стаятъ на м-вото на външнитѣ работи въ Лондонъ се намира знаме отъ червенъ платъ съ златенъ руски надписъ:

„Горещъ привѣтъ на 151 Пятигорски пехотенъ революционенъ полкъ на смъртта. Отъ съюзницитѣ.“

Историята на това знаме е твърде интересна. Въ 1917 г., когато новия президентъ на припремения правителство, Киренски, тържествено заявилъ, че републиканска Русия не остане на страната на съюзницитѣ до пълното поражение на Германия, въ Англия решили да изпратятъ на нѣкои отъ революционнитѣ „полкове на смъртта“ едно знаме. За това билъ избранъ 151 Пятигорски полкъ.

Знамето било приготвено, но изпращането му закъснѣло. Ке-

ренски падналъ и знамето останало забутано въ м-ството. Единъ чиновникъ случайно го намѣрилъ и си украсилъ стаята.

ЖИВОТА НА РОБИНЗОНИИ ОСТРОВЪ

Шестдесеттѣ и седемъ жители на островъ Хуанъ Фернандезъ, гдето, както е известно, е живѣлъ Александъръ Селкиркъ, описанъ по-сетне отъ Дефо като Робинзонъ, очакватъ съ нетърпение Рождественитѣ празници.

Презъ тѣзи дни на острова идва голѣмъ параходъ съ тѣла на туристи, които разглеждатъ пещерата, кждето е живѣлъ Робинзонъ, правятъ снимки, пшатъ картички на свонѣтѣ познати, ядатъ мѣсна риба и купуватъ разни „сувенири“. Презъ тѣзи нѣколко дена жителитѣ на острова събиратъ достатъчно пари, за да живѣятъ цѣла година до идущето Рождество. Но миналата година, поради икономическата криза, парахода не дошълъ на острова.

Жителитѣ на острова прекарвали страшна мизерия. Сега, обаче, тѣ сж получили съобщение, че параходътъ отново ще дойде на Рождество.

НОВИТЪ СТРОЕЖИ ВЪ АМЕРИКА

Въ Питсбургъ (Съединенитѣ Шати) сега се строи 1 мостъ отъ алуминий. Стариятъ мостъ, сжествуващъ отъ 60 год., ималъ нужда отъ ремонтъ, обаче, инженеритѣ се опасявали, че той не ще може да издържи една нова каменна настилка. Решено било да се употреби „дуралуминий“ — металъ употребяванъ за постройки на аероплаани.

Ако този интересенъ опитъ успѣе — въ архитектурата може би ще се открие „вѣкъ на алуминия“.

„ВѢСТЪ“

— Вестникъ „Ново Единство“ честити и искрено пожелава радостъ и щастие на всички свои абонати и читатели, по случай новата 1934 година.

— Изборитѣ, произведени на 29 т. м. въ нашия окръгъ за сенатори (гражданската колегия) сж въ полза на Националъ-цѣранистката партия. Отъ четиритѣхъ състезаващи се партии: Националъ-цѣранисти, Националъ-либерали (правителството) Юнианисти и гражданската листа, иматъ абсолютното болшинство на националъ-цѣраниститѣ.

Гласували сж всичко 474 души, отъ които нац.-цѣраниститѣ взематъ 351 гласъ, правителството 114 гласа, юнианиститѣ 4 гласа, гражданската листа 3 гласа и 2 гласа сж унищожени.

Избранъ е г. Гр. Гафенку, шефътъ на мѣстната на-

ционалъ-цѣранистката партия.

— Министерътъ на войната, г. генералъ Уйка е предприелъ инспекция въ гарнизонитѣ отъ Добруджа. Отъ Кюстенджа той ще пристигне въ Добричъ.

— Дамската секция при Б. К. О. полага голѣми старания за уреждането на традиционния ревелонъ, който ще се устрои срещу нова година, въ салона на кино „Модернъ“.

— Главната дирекция по монопола е одобрила, щото декларациитѣ за спиртнитѣ напитки да се правятъ най-късно до 1 януарий 1934 г. Тия декларации следва да се внасятъ до 1 декември 1933 г.

— Пусната е въ продажба първата книжка на новото списание „Добруджанско стопанство“.

— За 3 и 4 януарий 1934 год. въ министерстаото на земедѣлието ще бждатъ свика-

ни всички окръжни управители, кждето ще разискватъ въпроса за продължаването съ царевина на гладуващо население въ разнитѣ окръзи.

— Загубилъ е много беденъ работникъ 500 лейова банкнота по улица Петъръ и Асанъ и ул. Елена Доамна.

Умолява се оня, който я намѣри да я донесе въ редакцията на вестника.

Д-РЪ П. Г. ЯВАШЕВЪ

премъсти медицинския си кабинетъ на ул. „Елена Доамна“ 20 (улицата отъ Централъ за Голѣмия орѣхъ).

Приема презъ цѣлия день.

— Срещу коледнитѣ празници, средъ бѣлъ день, една група пияни дербедей ствующи, известни съ свонѣтѣ самоволни деяния, сж тероризирали кръчмаритѣ. Тѣ сж буйствували и заплашили въ собственитѣ заведения Киро Атанасовъ, Георги Близнаковъ, Митѣ Кировъ и въ Централъ.

Гражданството е дълбоко възмутено и ни моли по тоя начинъ да обрнемъ вниманието на отговорнитѣ власти да взематъ нуждитѣ мѣрки и да ги поставятъ на подобаващото имъ мѣсто.

— Смѣсената ромъно-българска комисия, която работѣше по предѣляне ли нията около одобруджанската граница, е призършила работата си.

Членовѣтъ на комисията били приети отъ г. Савелъ Радулеску подсекретаръ при м-вото на външнитѣ работи.

— Пътуването за провинцията става изключително съ шейни. Поради много натрупания снѣгъ съобщенията ставатъ трудно. Пощата въ провинцията се получава съ голѣми закъснения.

— Когато четешъ в-къ „Ново Единство“ спомни за неизплатения си абонаментъ.

— Българското културно общество въ гр. Балчикъ търси учителъ или учителка по ромънски езикъ при Българската частна смесена прогимназия въ гр. Балчикъ.

Условия: завършено образование по ромънска филология, педагогически семинаръ и задоволителни познания по български езикъ.

Отъ обществото

Спортисти, посетете клуба „Глория“ — оглично обявенъ подъ ржководството на КОЛЮ АНГЕЛОВЪ Образцовъ редъ, чистота и акуратност

ОТКРИ се новата ДРОГЕРИЯ въ града ни на улица „Р. Каролъ № 38 (срещу бирария Данковъ)

Н. НЕШЕВЪ

Докторъ А. С. САЛБИ

Специалистъ по: ОЧНИ, ГЪРЛЕНИ, УШНИ и НОСНИ болѣсти

се премъсти въ собствения си кабинетъ на ул. „Пр. Фердинандъ“ 37 (близо до общинската баня)

10—10

фото „Роялъ“

Т. Кямилевъ — Добричъ

ПРИТЕЖАВА НАИ-УСЪВЪРШЕНСТВУВАНИТѣ АПАРАТИ. ИЗРАБОТКА СНИМКИ ПО ТИПА НА ФОТО „СУРЕЯ“ — СТАМБУЛЪ, „БАЛКАНСКИ“ — СОФИЯ и „ФОТО СТУДИО“ — БУКУРЕЩЪ, ПРИДВОРЕНЪ ФОТОГРАФЪ.

НАИ-ИЗТЪНЧЕНИЯТЪ ВКУСЪЩЕ БЪДЕ ЗАДОВОЛЕНЪ. ИЗВЪРШВА МОМЕНТАЛНО, ПО ЖЕЛАНИЕ, ВСИЧКИ ВИДОВЕ СНИМКИ.

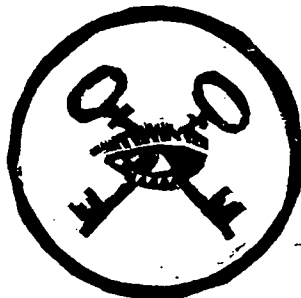
РАБОТА, ЧИСТА, БЪРЗА и АКУРАТНА

ПО ЖЕЛАНИЕ ДЕПЛАСИРА МАИСТОРЪ И ВЪ ПРОВИНЦИЯТА.

ПО СЛУЧАЙ ПРАЗНИЦИТѣ ПРАВИ ВЕЧЕРНИ СНИМКИ на ВСЪКЪДЕ

— Посетете и ще се увѣрите —

НОЩНА СТРАЖА

„РАЗЛАДЕНОСТЕ“ АНОНИМНО Д-СТВО КЛОНЪ ДОБРИЧЪ

ГРАЖДАНИ,

ИСКАТЕ ЛИ ДА ЗАПАЗИТЪ ДЮКАНИТѣ, МАГАЗИНИТѣ, ФАБРИКИТѣ и НАИ-ВЕЧЕ ЖИЛИЩАТА СИ ОТЪ КРАДЦИ и РАЗБОЙНИЦИ.

Осигурете се при д-ство „Нощна стража“

Осигурени при това дружество срещу едни минимални месечни вноски, осигурявате имота, живота и спокойствието си по начинъ НАИ-СИГУРЕНЪ. Дружеството плаща на АБОНАТИТѣ СИ НАПЪЛНО ОБЕЩАНИЯТА ВЪ СЛУЧАЙ НА КРАЖБА и ОБИРЪ.

Дружеството РАЗПОЛАГА СЪ ЧАСТИИ и СИЛНО ВЪОРЪЖЕНИ НАЗАНИ.

ПРЕДСТАВИТЕЛЪ
ИВАНЪ П. АРМУТЛИЙСКИ
ул. Принц. Мирча № 23
гр. Добричъ

внимание!

при П. ИВ. СТОЯНОВЪ и МОИСЪ РЕЙНАЛДЪ (срещу Д. Начевъ)

ЩЕ НАМѢРИТЕ НАИ-ИКОНОМИЧЕСКИ МАШИНИ ЗА ГОТВЕНЕ и ПЕЧКИ МОДЕЛЪ „ПЕРНИКЪ“ СЪ ГОРНО ГОРЕНЕ хигиенични и херметично затворени, НАИ-ИЗНОСНИ ЦЕНИ

— Посетете за увѣрение —